

eenstemmig blev vedtaget, og der var dengang ikke nogen som helst Tvivl om, at Forslaget ikke gik ud paa at hve Aalborg Commune noget Laan, men kun gik ud paa at give Indenrigsministeren det Samtykke, han behøvede, for paa den anførte Maade at frugtbargjøre en Deel af Reservecapitalen. Jeg kan derfor ikke erkjende, at der i selve Indholdet af Forslaget ligger nogen Grund for, at Ministeren ikke vil modtage det Samtykke, der saaledes er foreslaaet, og ligeoverfor den ærede Rigsdagsmand for Sjælborgs 8de Valgkreds (C. B. Rimestad) skal jeg tillade mig at gjøre den Bemærkning, at da han i den omtalte Session stemte for dette Forslag, var Sagen endnu mindre forberedt, end den nu foreligger; men, som sagt, efter hvad der nu er passeret, skal jeg ikke fastholde dette Forslag, men ogsaa tage det tilbage for mit Vedkommende.

Formanden: Maaskee jeg nu maatte opfordre Rigsdagsmanden for Aalborg Amts 1ste Valgkreds til at erklære, hvorvidt han ogsaa for sit Vedkommende tager Forslaget tilbage.

Dresing: Jeg skal henholde mig til, hvad den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 3die Valgkreds (Veszen) nylig yttrede, og idet jeg, da den høitærede Indenrigsminister bestemt optræder imod det stillede Endringsforslag, seer en Umulighed i for Diebliffet at sætte det igjennem i Thinget, skal jeg frasalbe Forslaget.

Formanden: Samtlige 4 Forslagsstillere af Endringsforslaget under Nr. 2 til § 14 i Finantslovsforslaget have nu taget dette Endringsforslag tilbage. Jeg veed ikke, om Noget optager det?

Winther: Jeg optager det.

Formanden: Forslaget vil altsaa vidblive at være en Forhandlingsgjæstand.

Tscherning: Siden Forslaget vedbliver at være en Forhandlingsgjæstand, kan jeg ikke lade være at sige derom, at jeg ikke forstaaer

de 2 sidste ærede Talere, hverken den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 3die Valgkreds (Veszen) eller den sidste ærede Taler (Dresing), som henholdt sig til ham. Jeg har ikke seet, at denne Sag har lidt den allermindeste Forandring ved, hvad den ærede Indenrigsminister har sagt. Han har omtrent sagt det Samme som Udvalget, naar Sagen har ligget for; der har været gjort Tilbud med saadanne Summer, og Kommunen har ikke været istand til hidtil at paavise noget Skin af, at den var istand til væsentlig at benytte dette Tilbud; der er ikke viist det allermindeste Skin deraf, og derfor ere vi vegne tilbage fra at indsætte en Bemærkning paa Finantsloven, som altid udtrykker det for Finantsbestyrelsen, at den skal være paa rede Haand til at give 100,000 Rb. ud til et Laan, hvilket da til en vis Grad svækker Finantsbestyrelsen i sin frie Raadighed over sine Midler. Men naar man nu siger: Ja, Sagen staaer dog ikke anderledes nu end første Gang, den kom frem — saa siger jeg: At den dog staaer noget anderledes, idet den Uformuenhed, der er viist fra Kommunens Side til at bringe Noget tilveie, gjør den flettere end den Gang, vi troede, at Kommunen havde nogen Formuenhed til at gjøre Laanet. Man er kun gaaet ind paa denne Sag, fordi man formodede, at Aalborg Commune ikke vilde komme med Forslag af den Natur, uden at have isorveien overveiet sine egne Midler og sin egen Gøne med Hensyn til den Bet, den vilde betænde for at bringe et saa stort Formaal til Udførelse. Nu ere vi, saavidt jeg kan skjønne, komne dertil, at Aalborg Commune ikke veed stort mere om denne Sag, end alle vi Andre vide — og det er, saavidt jeg troer, heller ikke Meget — og saa skulde vi gaae ind paa dette løse Forlangende, der kommer saa seent ind i Thinget, indbragt af 4 Rigsdagsmænd, for hvem jeg isøvrigt nærer den største Respekt! Skulle vi gaae hen og friste Ministeriet til at forblive staaende under en Forpligtelse, som ikke alene, naar den skal betyde Noget, rammer de umiddelbare 100,000 Rb., men middelbart 100,000 Rb. til — thi kun med de 200,000 Rb. kan der virkes — det kunne vi dog ikke ville gjøre; det vilde være i og for sig uklogt. Der ligger